

מחטבחה של מחפלת

מתכונים לחיים טובים יותר

עלון 118 כג אדר תש"פ 19.03.20

בין המיילים

עלון נוסף כל כך מהר?

כן. אני מרגישה שיש לי מה לומר וזמן פנוי לכתוב את הדברים.

אתחיל בתודה לכל הברכות ליום הולדתי, שאגב, חל היום, יום חמישי. הספקנו להתכנס בשבת שעברה כל המשפחה לשבת הודיה, ואז קיבלתי חוברת עם הברכות שנגעו לליבי.

את העלון הקודם הכתרת בכותרת 'זמנים לא שיגרתים'. מאז ה'לא שיגרתית' נעשה יותר ויותר קיצוני, ובכל יום מתבשרים על הגבלות נוספות.

ברור שמשהו מתרחש בעולם כולו, ולא מדובר רק בחשש האם נדבק, אלא תשתית החיים המוכרת משתנה. מה שהיה מובן מאליו היום בספק, ומה שהיה בלתי אפשרי ולא עלה על הדעת נעשה מציאות. אפרט על כך בעלון הזה.

זוית אישית

הנה ידיעה שקראתי:

הדדית. מעל ומעבר לכל מה שכבר הורגלנו. אנו לומדים שאפשר גם אחרת. מה רע בחתונה קטנה הכוללת רק את מי שבאמת שייך לשמחה ולוותר על כל אלה ש'חייבים' להזמין. אפשר לערוך חופה כשרה גם בלי צילומי חוץ [ניסו להסביר לי את חשיבות העניין ולא הצלחתי להבין].

רוצה לשתף את הקוראים בכתבה שעומדת להתפרסם בעיתון? קטיפה: למען האמת, אורח חיי מאופיין בהרבה זמן לבד בבית או במשרד. לבד זו לא בדידות. מכירות את הנשים שכבר ביום ראשון בשבוע מתחילות לברר עם מי או אצל מי הם יהיו בשבת הבאה? אולי עכשיו במצב של 'למשפחותיהם' נצליח להפסיק לברוח ולהתמקד בבאי ביתנו.

זו הזדמנות לנסות להוריד הילוך, להירגע מהריצה אחרי מוצרי צריכה ואירועים המוניים, ליהנות יותר מאורח שהחיים של פעם. להסתפק במערכות קיום רגועות ושקטות. להתחבר קצת יותר למה שנגיש וקרוב.

איך אמרה לי אישה חכמה: 'השנה לא נרוץ לחפש את הפונפון בקשת לשיער שיתאים לצבע הפרפר שבחגורת השמלה של הבת. כשרק המשפחה המצומצמת מתכנסת לארוחה, לא צריך לחפש את העיצובים המרהיבים כל הכלים החד פעמיים.

הבן הבכור שלי אומר שהוא מוצא את עצמו מספר לאחרים איך אני חייתי בעבר עם הרבה פחות מצרכים, וכמעט ללא מותרות. בעצם המילה מותרות באה מהשורש מיותר.

<< המשך בעמוד הבא

אזרח אלמוני החליט לאחר 15 שנה להחזיר כדור בליסטר בן כ-2000 שנה ש'לקח' מאתר עיר דוד בירושלים. החלטתו נבעה לדבריו, על רקע משבר הקורונה, והתחושה ש'סוף העולם קרב'. כבר 15 שנה, הוא סיפר, האבן יושבת לו על הלב. עכשיו, כשנתקל בה במהלך ניקיונות הפסח, ביחד עם תחושת סוף העולם שיצרה הקורונה, הוא הרגיש שהגיע הזמן לנקות גם את המצפון ולהחזיר את האבן לרשות העתיקות.

ידיעה נוספת: חברים וחברות יקרים! אם אתם מכירים חתן וכלה שהיו אמורים להתחתן בימים הקרובים, ואין להם מקום בגלל המצב, נשמח לערוך את החתונה במרפסת של הבית שלנו. זה מקום עם נוף מדהים. מעלות נוספות: גישה לנכים. חניה בשפע. אויר וגינה פסטורליים. אם תרצו אנחנו יכולים לעשות עיצוב בלונים.

והכי חשוב לב גדול שממש רוצה לשמח אתכם ביום הכי חשוב שלכם.

הכתובת שלנו: רחוב אברהם פרה 11/14 ירושלים.

צרו קשר: משה כלפון בוקובזה- 0527154069 0556875452 באהבת ישראל אמתית!

נ.ב. בבקשה להעביר לכמה שיותר אנשים.

עוד ועוד שומעים על חתונות שנערכות בהתראה של שעות מספר בחצרות ועל גגות כדי להקדים את העוצר הממשמש ובא. מכל עבר שומעים על רוח התנדבות ועל מעשים של עזרה

משפחות תשבנה בבית ואף אחד לא ימהר לשום מקום כי לאן ללכת.

העטלפים בסין היו שלוחי הקדוש ברוך כידוע, אם עם ישראל ישמור שתי שבתות נזכה לביאת גואל צדק במהרה בימינו.

התוספת שלי: אנחנו שבכל שבת לא נסענו, ולא קנינו, ולא חיפשנו את החוץ, אמורים לשאול את עצמנו במה תהיה השבת הבאה עלינו לטובה שונה וכל השבתות. איך נתעל את התחושות והמחשבות לכיוונו של ה' יתברך. איך ננצל את פסק הזמן הקדוש להתעלות רוחנית מעבר לשבת רגילה.

מובא בגמרא [תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צז עמוד ב] אמר רב כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה ומעשים טובים. ושמואל אמר דיו לאבל שיעמוד באבלו כתנאי רבי אליעזר אומר אם ישראל עושין תשובה נגאלין ואם לאו אין נגאלין אמר ליה רבי יהושע אם אין עושין תשובה אין נגאלין אלא הקדוש ברוך הוא מעמיד להן מלך

יש מצרכי יסוד, ויש צרכים בסיסיים אותם יש לספק כדי להרגיש נוח ושבע, אבל אנחנו התרחקנו כל כך הרבה מהרמה הזו, וכולם מתביישים להיות יוצאי הדופן. אז הנה השם סיפק לנו הזדמנות לחוות שאפשר גם אחרת, וכשכולם עושים כך, זה הופך לנורמה. לו רק נשכיל להפנים ולהמשיך גם כשימי הרעה יחלפו.

השבת היה לנו מפגש משפחתי לחגוג את העובדה ששנה [כמעט] שלמה אני ברוך השם בריאה. אחד הבנים שאל אותי מה לקחתי איתי מאותה תקופה אינטנסיבית בין פורים ופסח בשנה

שעברה בה יצאתי ונכנסתי לבתי חולים. עניתי שאחת החוויות הייתה תחושת חוסר האונים, אי הידיעה מה הולך לקרות, איך מתקדמים, מה עלי לעשות כהשתדלות. לאחר ההחלמה השתדלתי לקחת איתי את התובנה שזו אשליה שאני יודעת, ואני קובעת, ואני מחליטה. משתדלת להמשיך לחיות מתוך אמונה שיש בורא והוא לא אני. וזה לא דבר מובן מאליו.

כתבתי כבר לא אחת, שכזקנה, אני חיה יותר את הידיעה שכולנו בני חלוף. כמובן שבתקופה שכזו שאף אחד לא יודע מה ילד יום, חי יחלה ומי יישאר בריא, מי יחיה ומי... מי בקיצו ומי... ולא ממקום של דיכאון וייאוש, אלא כתמריץ להספיק למלא את ייעודי, כניסיון להתמקד בעיקר ולהעז לוותר על הטפל.

הנה מיל שקיבלתי הבוקר מכלתי רחלי [נכתב ע"י אפרת נעימי]: השבת הקרובה תהיה שבת ראשונה בהיסטוריה של מדינת ישראל ללא תחבורה ציבורית. ללא רכבים. אין מסעדות וחנויות פתוחות. כל הברים, המועדונים, בתי הקולנוע סגורים. אין נסיעות מאורגנות לים. אין משחקי כדור רגל פומביים.

אולי הכוונה במלך היא לקורונה?

נסיים בהבדל בניינו וביניים: היקף מכירות הנשק בארצות הברית מזנק בימים האחרונים. תורים ארוכים נרשמו מחוץ לחנויות המוכרות כלי נשק, ובאחת מהן, בקליפורניה, התור השתרך לאורך הרחוב. וכל זה למה? בשל החשש מפני מהומות על רקע התפשטות נגיף הקורונה ומתוך רצון להגן על עצמם.

הם רצים לקנות נשק, ואנחנו נושאים עניינו לשמים ומארגנים תפילה.

ותשובה וצדקה ותפילה מעבירים את רוע הגזרה.

כן יהיה רצון.

